

te voorschijn weten te brengen uit Twente's bodem en uit de omgeving. Professoren staan er te likkebaarden. Inderdaad rijst de vraag of het wel gepermitteerd is, dat dergelijke locale leekmusea zulke belangrijke stukken mogen behouden. De weder-vraag luidt, of zulke stukken in de streng wetenschappelijke collecties wel een even goede kans zouden krijgen om bekeken en bewonderd te worden. Deze twee vragen raken ons heele museumwezen en het kan niet uitblijven of de volgende jaren zullen wel een bevredigende oplossing brengen. Hoofdzaak is, dat er leven blijft in de brouwerij en daar maak ik mij voorloopig geen zorg over.

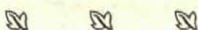
Ik zou u nog veel meer willen vertellen van Natura Docet. Binnenkort echter hoop ik den Directeur zelf hier eens aan het woord te laten komen.

En alvast kan ik u een goede raad geven. Meld u bij den Secretaris-penningmeester den heer J. B. Bernink te Denekamp aan als lid of donateur van Natura Docet (minimum jaarlijksche contributie f 2.50). Zoover de voorraad strekt krijgt u dan het Jubileumboek van de Stichting, een keurig prachtwerkje met tal van belangrijke artikelen en een twintigtal prachtige illustraties, ware meesterstukken.

Wanneer ge dat boek hebt doorgelezen en neergezet op een plek in uw boekenkast, waar ge het weer gemakkelijk voor het grijpen hebt, dan zult ge levendig beseffen, dat een museum toch wel heel iets anders kan zijn dan een bergplaats voor geleerdheden. Natura Docet is dan ook geen museum in den duffen zin van het woord maar een „stichting”, een haard voor de verspreiding van natuurkennis en natuurgenot, levenslust en levensvreugd.

Moge onze Bernink nog lang die haard doen gloren!

JAC. P. THIJSSE.

DE WATERVAL VAN DE TASBEEK.

Onze watervallen, van de Wieringermeerpolder tot in Z. Limburg, zijn niet alleen bescheiden van afmeting, maar ook dikwijls van een bescheiden type.

Het woord „waterval” wekt beelden op van het gebergte, van rotsen waar het water overheenspat en bruist, zelfs al is het maar een nietig stroompje, dat hier de kortste weg naar het dal gevonden heeft. Onze vaderlandse watervallen zijn, afgezien van Z.-Limburg, anders; soms zijn een stevige kleilaag, een paar zwerfstenen of zelfs maar dikke kiezels de oorzaak van het simpele valletje, om niet te spreken van de kunstmatige watervallen, veroorzaakt door een stuwbalk en enig niveauverschil.

Met buitengewoon veel plezier heb ik dan ook een poosje gezeten bij een echte, onvervalste waterval in N. Limburg, ontstaan door een ter plaatse gevormde gesteente-laag. Dit natuurverschijnsel is te zien op ongeveer 12 km ten Z.W. van Venlo, waar, tussen Baarlo en Kessel, de Tasbeek een val vormt van meer dan een meter hoog. De Tasbeek (zie chromo-topogr. kaart 1 : 25000, blad 728), is totnogtoe ontsnapt aan de normalisatie, die zovele van onze Limburgse beken veranderd heeft in tamme,

rechte stroompjes, en ik hoop van harte, dat de waterval dit, overigens onnozele, waterloopje voor nodeloze vergraving zal behoeden!

In het Maasdal vindt men dikke banken van grint, samengekit door limoniet en gevormd in een tijd, waarin een groot deel van het tegenwoordige laagterras uit moerassen bestond. Die limonietblokken breken vaak, na hoogwater in de winter, af; de losgespoelde stukken, soms van enige m³ inhoud, liggen dan als echte rotsblokken aan de oever, zoals bijv. in de onmiddellijke nabijheid van Venlo.

Daar bij Kessel heeft de Tasbeek eerst een vrij diep en smal dal geërodeerd, dat zich, ongeveer 100 m voor de uitmonding in de Maas, verbreedt. En nu vond dat beekje op zijn weg naar de rivier een dikke limonietbank in natuurlijke ligging, waar het overheen moest. Dat is dan ook gebeurd, maar het snel stromende, steeds maar afslijpende water, heeft de steenlaag afgerond en er, in het midden, een flink stuk uitgesneden. Zo ontstond er een ideaal watervalletje op een idyllisch plekje.

De hellende oevers, die zich tot natuurlijke weide ontwikkeld hebben, vertonen de gewone Maasoever-flora: *Sanguisorba officinalis*, *Saxifraga granulata*, *Sedum rupestre* subsp. *reflexum*, *Euphorbia Esula*, *Ornithogalum* (in overvloed), *Galium cruciatum*, *Eryngium campestre*, toortsen enz. Op de limonietlaag zelf groeit niets bijzonders: *Sagina procumbens* en onderaan, steeds omstoven door fijne waterdruppels, het mos *Plagiothecium denticulatum*.

Van de weg Kessel-Hout naar Kessel is de uitmonding van de Tasbeek (dus het gedeelte met de waterval) afgesloten door prikkeldraad, waardoor passerende fietsers en de schaarse voetgangers er wel zelden toe zullen overgaan, om daarbinnen eens een kijkje te nemen. Ik mag veronderstellen, dat er bij gelegenheid nu wel enige belangstelling zal zijn voor dit miniatuur-natuurmonument, maar ik hoop, dat de vermeerderde belangstelling geen aanleiding zal zijn, om, inplaats van het roestige, nogal „meegaande” prikkeldraad, een stevige, ernstig gemeente versperring te construeren.

Maar het bekijken waard is de waterval van de Tasbeek zeker!
Venlo, Mei '36.

GARJEANNE.

De Waterval van de Tasbeek.